

На все буття — один єдиний вдих,
Й гірські озера, де і паль не видно.
Свідомість — в невимовне — кілька вудлиць,
Щоб — на хмарини на воді — біду.

Передчуття, — пацюк, що лебедя
Зі спини лебедиці — в глибші води.
Згортає пам'ять всі мости й левади, —
Самі причали, та нема людей.

Все швидша дійсність розклада поживу,
А там, де воля і мета поживкли,
Найменший пуп'янок — беруть на лезо. —

Й на нитку з гуми розтяга залізо —
На видноколі — засівач-атлет. —
Тло — перехід? Чи пастка духа — тло?